

Τὴν μεγάλη Πέμπτη θὰ βάρη ἡ Δουλοσινὲ ταῦτά τὰ κόκκινα, θὰ ζυμώσῃ καὶ τὰ γαλατοπλασμένα τσουρέκια καὶ θὰ στείλῃ τοῦ ἀφεντικοῦ μου.

Δηλ. ἔτση τὰ ὠνειροπολήσαμε χθὲς βράδυ, ποῦ παραπεινάσαμε, μὲ τὸ ἀφεντικό· ἐκεῖνη, δὲν ξέρω πῶς θὰ φερθῇ καὶ τί θάποφασίσῃ. Μὰ ἐγώ, εἴτε στείλει, εἴτε ὄχι, τῆς εὐχόμαι ὅπως καὶ σ' ὅλους ποῦ καταδέχονται νάκοῦνε τὴν πολυλογία μου— Μὲ γεία καὶ μὲ χαρὰ τὸ Πάσχα καὶ τοῦ χρόνου καλλίτερα.

ΣΑΝΚΟ ΠΑΝΣΑΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἶναι ἀλήθεια πῶς ἡ φτώχεια δὲν εἶναι κανένα εὐχάριστο πράγμα. Καὶ ὅμως σὲ πολλοὺς συνέβη καὶ συμβαίνει ἀκόμα, σὰν τὴν θυμούνται, νὰ χύνουν ἓνα δάκρυ κρυφὸ-κρυφὸ γιὰ νὰ μὴ τοὺς πάρῃ γιὰ ποιοὺς ξέρεῖ τί ὁ κόσμος, ποῦ κρίνει μόνο ἀπ' τὸ ἐξωτερικό.

Βέβαια δὲν φαντάζεται κανεὶς ὅτι μπορεῖ νὰ βρεθῇ ἄνθρωπος, ποῦ νὰ προτιμᾷ, νὰ μὴ ξέρῃ ἂν θαῦρη νὰ φάῃ ἢ νὰ κοιμηθῇ, παρὰ νὰ εἰμπορῇ νὰ εἶναι βέβαιος διὰ τὸ ψωμί τῆς ἐπαύριον. Θέλω νὰ πῶ μόνον, ὅτι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ φτώχεια συνδέεται τόσον στενὰ μὲ κάτι ἄλλες τρυφερές καὶ γλυκερές ἀνμνήσεις, ποῦ ἔτσι θαρεῖς εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑπάρξουν ἐκεῖνες χωρὶς αὐτήν: τὰ νειῶτα, ὁ ἔρως, τὸ τραγοῦδι... ὅλα ὅλα τὰ ἀγνὰ τὰ τρυφερά αἰσθήματα εἶναι θαρεῖς ζυμωμένα μ' αὐτήν. Καὶ μέσ' στὰ τόσα πλούτη τῆς καρδιάς αὐτὴ περνᾷ σχεδὸν ἀπρακτῆρη μὲ τέτοιο ἀντιστήκωμα.

Πόσο δὲν ξεγινιούνται κάτω ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς ἀγάπης των παρ' ὅλην τὴν σφοδρὰν διαμαρτύρησιν τοῦ στομάχου.

Αὐτὴ ἡ ἐλπίδα, ποῦ κάθε στιγμή ἀλλάζει ἀντικείμενο, εἶναι ὁ ἰσχυρότερος θώραξ κατὰ τῶν ὑλικῶν περισπασμῶν· ἡ μόνη ἰσχύς τῆς νεότητος καὶ ἡ μόνη εὐχὴ θαρρῶ, ποῦ ἀξίζει νὰ κάμῃ κανεὶς. Νειῶτα χωρὶς ἐλπίδα μοῦ φαίνεται τριανταφυλλιά δίχως μπουμπουκία ποῦ δὲν προσιωνίζει λουλοῦδι· κι' ὅμως εἶναι τόσες τριανταφυλλιές στεῖρες· θάναι αὐτὸ τὸ μικρόδιο τοῦ αἰῶνος μας.

* * *

Ὁ Daudet δὲν φαίνεται καθόλου συμπαθὴς πρὸς τὴν παλῆα· παλῆα του φιληνάδα: Δὲν βλέπω, λέγει, τί καλὸ μπορεῖ νὰ ἔχῃ. Στὰ νειῶτα κάποτε εἶναι ὑποφερτὴ, ὅταν σέρνεται κανεὶς μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους· ἀλλ' ὅταν ὁ στόμαχος διαμαρτύρεται καὶ ἀπὸ ὑπερφηάνειαν δὲν τολμᾷ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ μπορεῖ νὰ σὲ βοηθήσῃ;

Ὅχι, λέγει, κανένα καλὸ δὲν κάνει ἡ φτώχεια. Μπορεῖ κανεὶς πολὺ καλὰ νὰ ἔχῃ εὐφύειν κι' ὅταν

τρώγει καὶ πίνει τακτικά. Εἶχα κ' ἐγὼ στιγμὲς πικρῶς ἀπελπισίας καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ποῦ ὁ υἱός μου δὲν ἠναγκάσθη νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἴδιο κεφάλαιο.

Καὶ ὁ Ζολᾶ:

Κάποτε ποθῶ τὸν καιρὸ ποῦ τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς μου μὴ ἐπροβάλλετο ὑπὸ μορφὴν ἀλύτου προβλήματος. Σὰν βλέπω σὲ κάποια παράμερα μέρη τοῦ Παρισιῦ μιά ἔμορφη καμαρίτσα νέου μὲ πρωϊνὸ ἥλιο, ποῦ χρυσίζει τὰ παράθυρα, ξαφνίζομαι μακκαρίζοντάς τον· θὲ νάφηναι μ' εὐχαρίστηση ὅτι μὲ περιστοιχίζει. — Καὶ μὲ σηκωμένα χέρια ὁ Ζολᾶ μοιάζει σὰν ν' ἀγκυλιάζῃ ὁλόκληρο τὸ πλοῦσιό του σαλόνι — καὶ θὲ νάφηναι ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ ξαναρχίσω τὴν ζωὴ μου. Καὶ ὅμως ἦταν ἀρκετὰ σκληρὰ κάποιες φορές καὶ διὰ μένα.

Εἶναι ὅμως τῆς ιδέας πῶς δὲν πρέπει πολὺ νὰ διαρκέσῃ ἡ φτώχεια.

*

Μιλοῦσα γιὰ φτώχεια καὶ θυμήθηκα, ποῦ διάβασα στὰ Ἀθηναῖκά φύλλα γιὰ τὴν γυναῖκα, ποῦ ἔκαμε τὸν Μαρθιῶνιον δρόμο. Ἡ ἀνέχεια τῆς ἔδωκε δύναμι νὰ πάρῃ αὐτὴν τὴν ἀπόφασι καὶ ἴσως — γιτ' εἶναι μοναδικὴ ἡ περίπτωσις — δώσουν καμμιὰ δουλειὰ τοῦ παιδιοῦ τῆς, γιὰτὶ μ' αὐτὸν τὸ σκοπὸ ἔκαμε τόσον δρόμο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει θαρρῶ θ' ἀναγκασθῇ πολλοὺς μικροὺς δρόμους νὰ κάμῃ ἀκόμα διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ.

*

Θὰ εἶναι ἀλήθεια κατόρθωμα ἂν, καθὼς γράφουν τὰ γαλλικὰ φύλλα, καταργηθῇ ἡ συνήθεια τῶν χειροκροτήσεων.

Ὁλόκληρη συντεχνία, ἂν ἐπιτρέπηται νὰ τὴν ὀνομάσῃ κανεὶς ἔτσι, θὰ χαθῇ ἀπ' τὸ μέσον: αὐτῶν ποῦ προεξάρχουν στὸ χειροκρότημα.

Αὐτοὶ παρίστανται κατὰ τὰς δοκιμὰς, ἀκούουν τὰς ὁδηγίας τῶν ἡθοποιῶν καὶ διευθυντῶν τῶν θεάτρων καὶ λαμβάνουν ὑπὸ σημείωσιν τὰ σπουδαιότατα σημεῖα τοῦ ὅλου ἔργου διὰ νὰ δώσουν τὸ σύνθημα τῶν χειροκροτημάτων.

* Ἄλλοτε ὑπῆρχε κάποιος Auguste ὀνομαστὸς, ὁ ὁποῖος, ὕψηλός καὶ ρωμαλαῖος, ἐφαίνετο ἐπίτηδες πλασμένος διὰ νὰ χειροκροτῇ.

Καὶ ἔκαμε περιουσία.

*

Στὴν Ἰταλία συνειθίζουν νὰ ζητωκραυγάζουν καὶ νὰ παραδίδωνται εἰς κάθε εἶδους ξεχειλίσματα ἐνθουσιασμοῦ. Εἰς τὴν τρίτην πράξιν τῆς Τραβιάτας, ἐνῶ τραγοῦδοῦσε ἡ Πάττη, ἓνας κύριος μὲ τὴν κυρίαν του τόσον ἐνθουσιάσθη, ποῦ ἔρριξε στὴ σκηνὴ τὰ γάντια, τὰ δακτυλίδια, τὸ ὠρολόγι καὶ παρ' ὀλίγου καὶ... τὴν γυναῖκα του.

*

*

*

Στὴν Ἀγγλίαν ὄχι μόνον χειροκροτοῦν, ἀλλὰ προσφέρουν καὶ λουλούδια καὶ φρούτα.

Ἡ Πάττη τὴν ἡμέραν τῆς εὐεργετικῆς τῆς παραστάσεως ἔλαθεν ὡς δῶρον ἓνα μεγάλον καλὰ χωρισμένον σὲ δύο μέρη: τὸ ἓνα ἦτο γεμάτον διάφορα σπάνια λουλούδια καὶ τὸ ἄλλο γεμάτον διάφορα φρούτα. «Θέτω πρὸ τῶν ποδῶν σας τὸ προϊόν τῶν θερμοκηπίων καὶ τοῦ κήπου μου, τῆς ἔγραφεν ὁ δωρητής, μὲ τὸ παράπονον, ποῦ δὲν μπορῶ νὰ θέσω σ' αὐτὴν τὴν θέσιν τὰ θερμοκήπια τὸν κήπον καὶ... τὸν νοικοκυρὴν μαζί.»

Ἔμεις; κἀμνημεν ὅλκ. Ἀπόδειξις ἡ πρόσφατος παράστασις τοῦ ζακκουμένου κόντε. Ὅχι ὑπερβολή, μὰ τὸ σύνολον τῆς σκηνῆς μὲ τὸν διάκοσμον, ποῦ τῆς δίδουν αἱ ἐνδείξεις θαυμασμοῦ (τὰ δῶρα ἐννοῶ) τῶν θεατῶν, μοιάζει τὴν ζωγραφιά, δὲν ξέρω ἂν τὴν εἶδατε ὅλοι, ποῦ παριστάνει τὸ ὄνειρον τοῦ Δὸν Κισώτου.

Θᾶνε λιγάνι τῶναιρο τοῦ Κόντε, γιὰ τὶ οἱ ὄρνιθες οἱ σαλάτες καὶ τ' ἄλλα τέτοια συντελοῦν ἀρκετὰ στὸν γενικὸν διάκοσμον.

Καὶ τώρα ἀβραὶ δεσποινίδες, γιὰ τὶ εἰσεῖς τὸ περισσότερο θεοποιεῖτε τὸν Ὀνέ, τί θὰ τοῦ ἐτοιμάσετε ὡς δῶρον;

Τὸ μάθατε, ποῦ ἔγινε δικαστής:

Ἀλλοίμονον ὅμως ἂν κρίνῃ τὸν κόσμον, ὅπως τὸν ξέρει...

Ποσάκις δὲν ἀρνείται ὁ ἄνθρωπος νὰ 'διῇ μέσ' τὴν καρδίαν του, ἐπειδὴ φοβεῖται τὴν ἀλήθειαν!

Εἶνε ἡμέρες, ποῦ κρύβει κανεὶς τὸ πάθος του ἀπὸ τὸν ἴδιον αὐτὸ του μὲ περισσοτέραν φροντίδα, ἀφ' ὅσῃν θὰ κατέβαλε διὰ νὰ τὸ κρύψῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Abbé Prévost.

Τί εἶναι ἡ φιλία μετὰ τὸν ἔρωτα; Μιὰ πανσέληνος ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἐκθαμβωτικὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

O. de Parissis.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ

— Μικρὲ, αὐτὴ ἡ μερίδα ποῦ μοῦ ἔφερες εἶνε ψητὸ ἀλλὰ Ρέτγκεν;

— Τί ἐννοεῖ ὁ Κύριος;

— Ἐννοῶ ὅτι σ' αὐτὸ τὸ ψητὸ βλέπω κόκκαλα, μὰ δὲν βλέπω διόλου κρέας.

Ἄκρον ἄωτον ἀφηρημάδας. — Ἐπιστρέφει νύκτα βροχεράν, στὸ σπίτι του. Βάζει τὴν ὑπρέλλα του νὰ πλαγιάσῃ στὸ κρεβάτι, καὶ ὁ ἴδιος στέκεται στὸ σκαλοκέφαλον νὰ... στεγνώσῃ.

Γ. Ι. Κάρ.

Τὴν προσεχῆ τρίτην, 26 Μαρτίου, παρουσιάζεται διὰ δευτέραν φοράν, εἰς τὸ θέατρον τῶν Μνηματακίων ἐνώπιον τοῦ δημοσίου ὁ εὐέλπης Ἑλληνικὸς Μελοδραματικὸς θίασος, διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ μουσικοῦ μας κ. Στ. Ξύνδα. Ὁ ἐγγύριος καθημερινὸς τύπος ἔχει ῥέτισεν εὐχαρίστως τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν ἐν Ταταούλοις. Δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην παράστασιν, καθ' ἣν ἐπαναληφθήσεται ἡ ἀ' προᾶξις τοῦ «Ὑποληψίου Βουλευτοῦ» τὸ «Φίλημα» μὲ μουσικὴν Στεφάνου Ξύνδα, καὶ διὰ πρώτην φοράν τὸ γαλλικὸν κωμειδύλλιον «οἱ Καρβουνιάριδες» κατὰ μετὰφρασιν τοῦ κ. Κ. Μπέλλα, θὰ ἀρῶσιν εἰς τὸν δημοσίον, θὰ τέρψῃ, θὰ εὐχαριστήσῃ, διότι εἶνε διψασμένον, γιὰ λίγη μουσικὴ ἑλληνική. Δοιπὸν, τὴν τρίτην βράδην εἰς τὰ Μνηματάκια.

Ἀλληλογραφία.

Καμέλιαν ἐνταῦθα. — Ὁ Παλαμᾶς ἐγεννήθη στὴ Μεσολόγγιν· ὁ Ξενοπούλος στὴν Πόλιν μας, ἂν καὶ δὲν τὰν ἀγνοεῖ ποθεν, ἴσως ἀπὸ πολλὴ ἀγάπη στὴ Ζάκυνθον, τὴ δευτέραν πατρίδα του. Θὰ φροντίσω νὰ μάθω καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ ὁ Δροσίνης, ποῦ τόσῳ τὸν καταλαβαίνετε, εἶνε Μεσολογγίτης. Ὁ Ἀννίνος ἐγεννήθη στὴ Ἀργιστολί - 1852.

Μ. Κ. ἐνταῦθα. — Νομίζω ὅτι ὁ «κύριος καὶ ὁ ἐργάτης» εἶνε τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Τολστόη· εὐχομαι καὶ πιστεύω, νὰ μὴ μείνῃ τὸ τελευταῖον.

κ. Κ. Πυργον. — Δὲν ἀπηντήσατε εἰς τὰς δύο ἐπιστολάς μας· τὰ φύλλα στέλλονται· ἀναμένομεν εἰδήσεις σας.

Μαργαρίταν ἐνταῦθα. — Ἀλήθεια, εἴσθε λουλοῦδι ἀνοιξιότικο δηλ. τῆς ἐποχῆς, ἀλλ' αἱ ιδέαι σας παλαιαί, πολὺ περασμένης ἐποχῆς· καὶ μὲ τί κύρος ποῦ μιλεῖτε ὑπὲρ τῆς καθαρυνύσεως! μὲ τί πεποίθησιν! ὅπως διόλου ἐναντίον τοῦ ψευδονύμου σας, τὸ ὅποτον σῆμαίνει ἀμφισβόλιν.

κ. Δ. Α. Π. Παράμυθ. — Εἰς τὴν ἐπιστολήν σας ἀπαντήσαμεν εἰς «ἀλληλογραφίαν» 6 φυλλαδίου. Περιμένομεν ἀπάντησιν.

κ. Ληὸν Κ. Ἐνταῦθα. — Συνδρομητὴν μας ὑπὸ τοιοῦτον ὄνομα δὲν γνωρίζομεν· ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι ψευδώνυμον καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζομεν τὸ ὄνομα σας· τότε σᾶς λέγομεν καὶ γιὰ τὸν «Γιώργη» σας.

κ. Π. Ζητ. Ἀθήνας. — Ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν ὄχι ὁμως καὶ τίς Γραμμές. Θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν ἰδιαιτέρως λίαν προσεχῶς· ἐν τῷ μεταξύ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, πολὺ.

κ. Γιάννην Κ. Ἀθήνας. — Ἐλάβομεν ἐπιστολήν μας· δὲν ἠδύκαίρησαμεν νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν· προσεχῶς.

κ. Ι. Δ. Γ. Ἐνταῦθα. — Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ γραφεῖον μας.